

Broeders en zusters in Christus,

Als een kind geboren wordt, is het een onbeschreven blad en weet het nog niets van de wereld en van zijn talenten. Door scholing te ontvangen en ervaring op te doen, leert het niet alleen zichzelf kennen maar ook wat het wel en niet kan. Zelfkennis is het begin van alle wijsheid. Op achttienjarige leeftijd heb je al enig zicht op je talenten en een idee van de richting die je op wilt in de wereld. Voor het diploma op zak is, heb je al heel wat testen gedaan en examens afgelegd. Je hebt rekening en verantwoording afgelegd van je prestaties. En met het einde van het jaar 2020 in zicht heeft de boekhouder van menige onderneming het druk met het opmaken van de balans en het berekenen van de winst.

Het evangelie van deze zondag maakt ons duidelijk dat wij als christen ook verantwoording zullen moeten afleggen aan de Heer. De parabel van de talenten wijst op de noodzaak met je talenten aan de slag te gaan. Niet zo maar werkeloos toezien en alles op zijn beloop laten. Van God hebben we talenten gekregen om te gebruiken en dienstbaar in te zetten voor een betere wereld en de komst van Zijn Koninkrijk van liefde en vrede. Hoe meer je je inzet voor je naaste, hoe meer voldoening en zegen je ontvangt van God. Door jezelf te geven, leer je veel van het leven. Je ontdekt soms dat je verborgen talenten hebt, die je ook kunt gebruiken ten dienste van anderen. Je talenten verborgen houden en alleen maar voor jezelf gebruiken, is een egoïstische houding, die in de parabel afgekeurd wordt. Het gaat daarbij om een mens die bang is te ontvangen, omdat hij beseft dat hij dan ook moet geven.

Alle gaven, talenten en genade die God je geeft, zijn bedoeld om te gebruiken of te delen met anderen. En als je ziet dat iemand anders iets beter kan dan jij, is dat geen reden voor jaloezie. Neen, het is een reden God daarvoor te danken en verheugd te zijn dat die ander dat talent heeft gekregen. Eenvoudig leven en tevreden zijn met wat je hebt en kunt, dat geeft vrede in je hart. Onze samenleving is te koortsachtig gericht op consumptie en prestaties. Dat geeft veel stress, ontevredenheid en zorgen.

Misschien is de periode die wij nu meemaken, wel een genadevolle tijd om de balans op te maken. Waar staan wij in het leven? Wat is belangrijk en wat is bijzaak? Sluiten wij ons op in ons eigen wereldje of hebben wij ook oog voor mensen die in nood zijn, en voor God? Deze crisisperiode doet ons beseffen dat wij allemaal in hetzelfde schuitje zitten en elkaar nodig hebben. Met elkaar en met de genade en de hulp van God zullen we over deze beproevingen heen moeten komen. Daarbij is het heel belangrijk met elkaar in contact te blijven, elkaar te informeren en met elkaar te praten over moeilijkheden en zorgen. Door goed te zijn voor elkaar en elkaar tijd en aandacht te schenken investeren we in de toekomst. Hopelijk is het resultaat een liefdevolle en hechte verbondenheid. Het leven draait immers om meer dan geld en winst. Het is een geschenk om als mens open te bloeien door aandacht te schenken aan de spirituele relatie met God en met elkaar.

Vanuit het talent van het geloof weten we dat wij allen naar Gods beeld en gelijkenis zijn geschapen en elkaars reisgenoot zijn op weg naar God. Elkaar nabij zijn in daden en gebed om het Koninkrijk der hemelen te bereiken, is ons aller roeping en opdracht. Moge de Heer Jezus, die met ons meetrekt door het leven, ons inspireren en de genade schenken die wij nodig hebben om onze talenten in te zetten voor zijn Koninkrijk. Amen.